UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ Theologiæ summa continetur

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Determinatio Parisiis Facta Per Almam Facvltatem Theologicam. Anno Domini M. CCCXVIII. super quibusdam superstitionibus nouiter exortis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Visual Library

ſumit verum corpus Chriſti etſi videatur. diſt. 13. c. illud etiam ſane.

Decimo, quod ſcientia diſcernendi vt notat habitum ſcientiæ ſit clauis. diſt. 19. cap. 1.

Vndecimo quod epiſcopi ſymoniaci degradati non poſſunt conferre ordines. diſt. 25. cap. de ſymoniacis.

Duodecima, quod ſecundus maritus alicuius mulieris incognitæ carnaliter à primo ſit bigamus per cognitionem illius, & probatur ab ordinib. diſt. 27. cap. vlt.

Decimotertio, quod cognoſcens ſororem vxoris ſuæ non tenetur vxori petenti debitum reddere diſt. 24. ca. de his.

Decimoquarto, quod ille qui vxore viuente duxit aliam in aliena patria qui rediens ad conſcientiam vult eam dimittere & non poteſt ſi cogitur ab Eccleſia remanere & debitum reddere quia ſibi non creditur: dicit magiſter quod incipit excuſari per obedientiam & timorem, & tenetur reddere debitum ſi petatur diſt. 38. cap. vlt.

Decimoquinto, quod peccata deleta non pateſiant aliis in iudicio. diſt. 44. cap. Hic queritur vtram electis.

DETERMINATIO PARISIIS FACTA PER ALMAM FACVLTATEM THEOLOGICAM. Anno Domini M. CCCXVIII. ſuper quibuſdam ſuperſtitionibus nouiter exortis.

PRÆFATIO.

VNIVERSIS orthodoxæ fidei zelatoribus Cancellarius Eccleſiæ Pariſienſis & facultas Theologiæ in alma vniuerſitate Pariſienſ. matre noſtra cum integro diuini cultus honore ſpem habere in Domino: ac in vanitates & inſanias falſas non reſpicere. Ex antiquis latebris emergens nouiter erro-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

errorum fœda colluuio recogitare commonuit: quod plerumq; veritas catholica apud ſtudioſos in ſacris literis apertiſſima eſt: quæ cæteros latet, nimirum cum hoc proprium habeat omnis ars manifeſtam eſſe exercitatis in ea, ſic vt ex eis conſurgat illa maxima. Cuilibet in ſua arte perito credendum eſt. Hinc eſt orationum illud quod Hieronymus ad Paulinum ſcribens aſſumit, Quod medicorum eſt, promittunt medici: tractant fabrilia fabri. Accedit ad hæc in ſacris literis aliud ſpeciale quod nec experientia & ſenſu conſtant vt aliæ artes, nec poſſunt ab oculis circunuolutis nube vitiorum facile deprehendi. Excæcauit enim eos malitia eorum. Ait ſiquidē Apoſtolus quod propter auaritiam multi errauerunt à fide: propterea non irrationabiliter idolorum ſeruitus ab eodem nominatur: alii propter ingratitudinem qui cum cognouiſſent Deum: non ſicut Deū glorificauerunt in omnem idololatriæ impietatem (ſicut idē commemorat) corruerunt. Porro Salomonem ad idola, Didonem ad magicas artes pertraxit dira cupido. Alios poſtremo miſera timiditas tota ex caſtrino pendens in obſeruationes ſuperſtitioſiſſimas impiasq; depulit: quemadmodum apud Lucanum de filio Pompeii Magni, & apud hiſtoricos de plurimis notum eſt. Ita fit vt recedens peccator à Deo declinet in vanitates & inſanias falſas, & ad eum qui pater eſt mendacii. tantem impudenter palamque apoſtatando ſe conuertat. Sic Saul à Domino derelictus Phytoniſſam cui prius aduerſabatur conſuluit, ſic Ochozias Deo Iſrael ſpreto miſit ad conſulendum Deum Acharon. Sic denique eos omnes qui fide vel opere abſque Deo vero ſunt, vt à Deo falſo ludificentur neceſſe eſt. Hanc igitur nefariam peſtiferam mortiferamque inſaniarum falſarum cum ſuis hæreſibus abominationem plus ſolito noſtra ætate cernentes inualuiſſe, ne forſan Chriſtianiſſimum regnum quod olim monſtro caruit, & Deo protegente carebit inficere valeat tam horrendæ impietatis & pernicioſiſſimæ contagionis monſtrum: Cupientes totis conatibus obuiare memores inſuper noſtræ profeſſionis: proque legis zelo ſuccenſi paucos ad hanc rem articulos damnationis cauterio (ne deinceps fallant incogniti) notare decreuimus: rememorantes inter cætera innumera dictum illud ſapientiſſimi Doctoris Auguſtini de ſuperſtitioſis obſeruationibus. Quod qui talibus credunt aut ad eorum domum euntes aut ſuis domibus introducunt aut interrogant, ſciant ſe fidem Chriſtianam & baptiſmum præuaricaſſe & paganum & apoſtatam, id eſt, retro

abeuntem & Dei inimicum & iram Dei grauiter incurriſſe, niſi Eccleſiaſtica pœnitentia emendatus Deo reconcilietur. Hæc ille, Neq; *tamen intenſio noſtra eſt in aliquo derogare quibuſcunque licitis & veris traditionibus ſcientiis & artibus: ſed inſanos errores atque ſacrilegos inſipientium & ferales ritus pro quanto fidem orthodoxam & religionem Christianam lædunt: contaminant; inficiunt, radicitus quantum fas nobis eſt extirpare ſatagimus: & honorem ſuum ſincerum relinquere veritati.*

Eſt autem primus articulus quod per artes magicas & maleficia & inuocationes nefarias quærere familiaritates & amicitias & auxilia dæmonum non ſit idololatria. Error. Quoniam dæmon aduerſarius pertinax & implacabilis Dei & hominis iudicatur: nec eſt honoris vel Domini cuiuſcunq; diuini vere ſeu participatiue vel aptitudinaliter ſuſceptiuus vt aliæ creaturæ rationales non damnatæ: nec in ſigno ad placitum inſtituto, vt ſunt imagines & templa Deus in ipſis adoratur.

Secundus articulus, quod dare vel offerre vel promittere dæmonibus qualemcunque rem vt adimpleant deſideriū hominis, aut in honorem eorum aliquid oſculari vel portare non ſit idololatria. Error.

Tertius, quod inire pactū cum dæmonibus tacitum vel expreſſum non ſit idololatria, vel ſpecies idololatriæ vel apoſtaſiæ. Error. Et intēdimus eſſe pactum implicitum in omni obſeruatione ſuperſtitioſa, cuius effectus non debet à Deo vel natura rationabiliter expectari.

Quartus, quod conari per artes magicas dæmones in lapidibus, annulis, ſpeculis aut imaginibus nomine eorum conſecratis vel potius execratis includere cogere & arctare vel eas velle viuificare, non ſit idololatria. Error.

Quintus, quod licitum eſt vti magicis artibus vel aliis quibuſcunque ſuperſtitionib. à Deo & Eccleſia prohibitis pro quocunque bono fine. Error: quia ſecundum Apoſtolum non ſunt facienda mala vt bona eueniant.

Sextus quod licitum ſit aut etiam permittendum malefi-

maleficia maleficiis repellere. Error.

Septimus, quod aliquis cum aliquo poſsit diſpenſare in quocunque caſu, vt talibus licite vtatur. Error.

Octauus, quod artes magicæ & ſimiles ſuperſtitiones & earum obſeruationes ſint ab Eccleſia irrationabiliter prohibitæ. Error.

Nonus, quod Deus per artes magicas & maleficia inducatur compellere dæmones ſuis inuocationibus obedire, Error.

Decimus, quod thurificationes & ſuffumigationes quæ fiunt in talium artium & maleficiorum exercito ſint ad honorem Dei & ei placeant. Error & blaſphemia, quoniam Deus alias non puniret vel prohiberet.

Vndecimus, quod talibus & taliter vti non eſt ſacrificare ſeu immolare dæmonib. & cõſequenti damnabiliter idololatrare. Error.

Duodecimus, quod verba ſancta & orationes quędam deuotæ & ieiunia & balneationes & continentia corporalis in pueris & aliis, & miſſarum celebratio, & alia opera de genere bonorum quæ fiunt pro exercendo huiuſmodi artes excuſent, eas à malo nõ potiꝰ accuſent. Error: nam per talia ſacræ res imo ipſe Deus in Euchariſtia dæmonibus tentatur immolari et hæc procurat dæmon, vel quia vult in hoc honorari ſimilis altiſsimo, vel ad fraudes ſuas occultandas, vel vt ſimplices illaqueet facilius & damnabilius perdat.

Decimustertius, quod ſancti Prophetæ & alii ſancti per tales artes habuerunt ſuas prophetias & miracula fecerunt, dæmones expulerunt. Error & blaſphemia.

Decimusquartus quod Deus per ſe immediate vel per bonos angelos talia maleficia ſanctis hominibus reuelauerit. Error & blaſphemia.

Decimusquintus, quod poſsibile eſt per tales artes cogere liberum hominis arbitrium ad voluntatem ſeu deſiderium alterius. Error: & hoc conari facere eſt impium & nephariurm.

Decimusſextus, quod ideo artes præfatæ bonæ ſunt & à Deo & quod eas

licet obſeruare: quia per eas quandoque vel ſæpe euenit ſicut vtentes eis quærunt vel prædicunt, quia bonum quandoque prouenit ex eis. Error.

Decimusſeptimus, quod per tales artes dæmones veraciter coguntur & compelluntur, & non potius ita ſe cogi fingunt ad ſeducendos homines. Error.

Decimusoctauus, quod per tales artes & ritus impios, per ſortilegia, per carmina & inuocationes dæmonum, per quaſdam inſultationes & alia maleficia nullus vnquam effectus miniſterio dęmonum ſubſequatur. Error. Nam talia quandoque permittit Deus contingere: patuit in magis Pharaonis & alibi pluries: vel quia vtentes, ſeu conſulentes propter malam fidem & alia peccata nephanda dati ſunt in reprobum ſenſum, & demerentur ſic illudi.

Decimusnonus, quod boni angeli includantur in lapidibus & conſecrent imagines vel veſtimenta aut alia faciant quæ in iſtis artibus continentur. Error & blaſphemia.

Viceſimus, quod ſanguis vpupæ vel hędi vel alterius animalis, vel pergamenum virgineum vel corium leonis & ſimilia habeant efficaciam ad cogendos vel repellendos dæmones miniſterio huiuſmodi artium. Error.

Viceſimus primus, quod imagines de ære, plumbo, vel auro, de cera alba vel rubea vel alia materia baptizatæ exorcizatæ & conſecratæ ſeu potius execratæ ſecundum prædictas artes & ſub certis diebus habent virtutes mirabiles, quæ in libris talium artium recitantur. Error in fide & philoſophia naturali & aſtronomia vera.

Viceſimus ſecundus, quod vti talibus & fidem dare non ſit idololatria & infidelitas. Error.

Viceſimus tertius, quod aliqui dæmones boni ſunt, alii omnia ſcientes alii nec ſaluati nec damnati. Error.

Viceſimus quartus, quod ſuffumigationes, quæ fiunt in huiuſmodi operationibus conuertuntur in ſpiritus, aut quod ſint debitæ eis. Error.

Viceſimus quintus, quod vnus

vnus dæmon ſit rex orientis & præſerim ſuo merito, & alius occidentis, alius ſeptentrionis, alius meridiei. Error.

Viceſimus ſextus, quod intelligentia motrix cœli influit in animam rationalem ſicut corpus cœli influit in corpus humanum. Error.

Viceſimus ſeptimus, quod cogitationes noſtræ intellectuales & volitiones noſtræ interiores immediatæ cauſentur à cœlo, & quod per aliq̃ traditionẽ magicã tales poſsint ſciri, & ꝙ per illã de eis certitudinaliter iudicare ſit licitum. Error.

Viceſimus octauus articulus, quod per quaſcunq; artes magicas poſsimꝰ deuenire ad viſionem diuinę eſſentiæ vel ſanctorum ſpirituum. Error.

Acta ſunt hæc & poſt naturam crebramque inter nos & deputatos noſtros examinationem, concluſa in noſtra congregatione generali Pariſiis apud ſanctum Maturinum de mane ſuper hoc ſpecialiter celebrata. An. Do. M. ccccxviij. die 19. menſis Septembris. In cuius rei teſtimonium ſigillum dictæ facultatis præſentibus literis duximus apponendum.

Originale huius determinationis eſt ſigillatum magno ſigillo facultatis Theologicæ Pariſiis.

SEQVVNTVR EXCERPTA PRINCIPALIVM ARTICVLORVM TRACTATVS CVIVSDAM contra Errores fratris Ioannis de Monteſono ordinis Prædicatorum, Pariſiis condemnati.

PRÆFATIO.

APOSTOLICIS *verbis edocti, parati ſemper ad ſatisfactionem omni poſcenti nos rationem de ea quæ in nobis eſt fide ad tuitionem eius quam profitemur orthodoxiæ, & vt rationabilis quorundam errorum*